

19. navadna nedelja - leto B

Jezus je kruh življenja

Judje so tedaj godrnjali nad njim, ker je rekel: »Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes,« in so govorili: »Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: »Iz nebes sem prišel.« Jezus je odgovoril in jim dejal: »Ne godrnajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obudil poslednji dan. Pri prerokih je zapisano: Vsi se bodo dali poučiti Bogu. Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, on je videl Očeta. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta.« Jn 6,41-51

Jaz sem kruh življenja

Vtis imam, da smo se tako radikalne trditve kot je: »Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre.« navadili jemati z rezervo oz. v prispodobi. Pri tej trditvi si v najboljšem primeru rečemo: No umreti bo vseeno potrebno, gotovo govori Jezus o večnem življenju, ne pa o življenju samem. Vendar se to razmišljanje hitro konča, saj pademo v čudno protislovje. Večnega življenja bodo deležni tudi 'očetje, ki so v puščavi jedli mano' in so umrli, mar ne. V čem je torej razlika, če jem kruh življenja, oz. če Jezusovega kruha ne jem? Če pomislimo, je Izraelce mana sicer nasitila, vendar so v puščavi hodili v krogu štirideset let. Niso našli poti v svobodo. Lovili so se med različnimi božanstvi, upirali so se Mojzesu, da je moral dvakrat na goro po deset zapovedi itd. Pot je bila vedno znova zabrisana, resnico so sicer priznavali a vedno znova vanjo dvomili in iskali druga božanstva, življenje v suženjstvu jih je vedno znova pritegovalo in vračalo na staro pot. Tako so dejansko v kroženju po puščavi vsi pomrli in nikoli niso stopili v obljubljeni deželo, 'deželo polnega življenja'.

O kakšnem življenju nam torej Jezus govori, lahko sklepamo iz Jezusove trditve, ko pravi: »Jaz sem pot, resnica in življenje.« Kruh, ki ga Jezus daje, je **kruh za polno življenje**. Prepričan sem, da Jezus ne govori o večnem življenju, ampak o sedanjem, zemeljskem življenju, ki postaja brez uživanja Njegovega kruha prazno. Kdor ga ne uživa ne bo živel polno. Jezus celo trdi, da bo, tisti, ki ga ne uživa celo umrl. Da, za nas kristjane, ki Kristusa poznamo, zanemarjanje

Jezusovega kruha zagotovo pomeni smrt. Saj na drugem mestu pravi: Brez mene ne morete ničesar storiti. Kako naj torej brez njega živimo polno, če ne moremo ničesar storiti. **Uživati kruh torej pomeni živeti polno, pomeni sprejemati Jezusa za pot, resnico in življenje.** Poglejmo:

- **Pot.** Kako naj odkrivam pot v življenje, če se ne sprašujem, na kakšno pot me je Gospod v življenju poklical. On ima načrt za moje življenje, on ve, kaj je zame dobro. Samo z njim lahko odkrijem ali sem ustvarjen za to ali ono, ali je moja uresničitev v tem ali onem odnosu, tem ali onem poklicu. Preprosto povedano: Če ne vemo, da je limuzina zasnovana za dobro urejene ceste, terenec pa tudi za neurejene površine, lahko naredimo usodno napako. Limuzina nas bo na blatnih in razkopanih površinah pustila na cedilu. Čemu smo namenjeni, ve Gospod, tako kot ve najbolje proizvajalec strojev, kaj lahko z nekim strojem počnemo. Uživati evharistični kruh in kruh božje besede pomeni ostajati v stiku s tistim, ki me kliče v življenje in mi osvetljuje pot, na katero sem poklican. Če pot zapustim umiram.

- **Resnica.** Kako naj vem, kaj je resnica, ko se drugi z menoj ne strinja. Kako naj vem, kaj je laž, če množica prisega na to in ono. Gospod je resnica, ki osvobaja. Tudi pri resnici ni srednje poti, je ozka in strma pot v življenje in široka v pogubo. Resnic ni več, je samo ena. Najti pa jo je težko. Kako naj resnico najdem, če zavračam Resnico z veliko začetnico, če zavračamo tistega, ki je resnica sama?

- **Življenje.** Vsaka reklama ponuja drug užitek. Je to življenje? Vsi bi živel na lahko in na veliki nogi. Jezus pa nas opozarja, da bo tisti, ki življenje najde, življenje izgubil, tisti pa, ki ga je pripravljen izgubiti, ga bo našel za večnost. Ni večje ljubezni, kot je ta, da kdo da življenje za svoje prijatelje. Te logike ni mogoče osvojiti kar tako mimogrede. To je trda pot križa in odpovedi, a vesela pot življenja. Zato nas Jezus vabi, da prihajamo k njemu, ki je izvir žive vode, kruha življenja. Da, najti življenje ni tako lahko, kot se zdi. Žal ga je veliko lažje izgubiti. Zato nas Jezus vabi, da uživamo kruh življenja in iz njega živimo. Prepričan sem, da brez tega kruha, kristjan ne more živeti.

Ob vsem tem razmišljanju mi postaja vedno bolj logično, zakaj Jezus tako poudarja, da moramo verovati vanj. Saj vendar ni mogoče slediti nekomu na strmi in pogosto nič kaj prijetni poti, če mu ne moreš zaupati. Utrdimo, dragi bratje in sestre svojo vero v živi kruh, da bomo zmogli pot, ki je običajno strma. Utrdimo vero, da bomo vedno znova lahko z globokim prepričanjem rekli, h komu naj gremo, besede večnega življenja imaš, Ti si kruh življenja in mi verujemo, da si Ti naše upanje in naša moč.